

भाग क्रमांक : ५

आम्ही जर्मनीतल्या अशाच एका नदीवरच्या हॉटेलात जेव्हा मुक्कामाला होतो, तेव्हा प्रसिद्ध कवी संदीप खरे म्हणाले होते की, 'बास, ही जागा एव्हढी अप्रतिम आहे, की मला आता तुम्ही इथेच सोडून दिलंत तरी चालेल.'

...पासपोर्ट चोरीबद्दल काय सांगाल?

कुठल्याही परदेशी टूरवर पासपोर्ट चोरीला जाणे ही सगळ्यात वाईट गोष्ट असते. प्रत्येक पर्यटकाने जर काही नियम पाळले तर त्यांचे पासपोर्ट चोरीला जाणार नाहीत व त्यांना होणारे अगणित प्रॉब्लेम्स, मानसिक त्रास आणि पैसे वाचतील हे मी आमच्या सर्व ट्रेनिंग्समध्ये आणि ट्रर मॅनेजर्सना नेहमी सांगत असतो.

- १) पासपोर्ट पूर्णवेळ तुमच्या शरीरावरच असला पाहिजे, तो फक्त झोपताना काढून ठेवायचा.
- २) पूर्वीची पुरुष मंडळी घालायची तशी बंडी, जीला शर्टच्या आत बनीयनसारखी घालता येते आणि तिला खिसेही असतात. पासपोर्ट त्या बंडीत ठेवून त्याच्यावर शर्ट घालावे. हे सगळ्यात सेफ.
- ३) फोटोग्राफरचे जॅकेट किंवा मोदी जॅकेट घेऊन त्याच्या आतल्या पॉकेटमध्ये पासपोर्ट ठेवावा. जॅकेट कधीही अंगावरून काढू नये. कितीही गरम झाले तरी.
- ४) पासपोर्ट गळ्यातल्या किंवा खांद्यावरच्या पाऊचमध्ये ठेवावा. पण याच्यात धोका खूप मोठा असा असतो की, जेवताना किंवा टॉयलेटमध्ये तो अंगावरून उतरवला जातो आणि तिथेच घात होतो.
- ५) तुम्ही जर पासपोर्ट अंगावरून काढलाच नाही आणि तो बंडीमध्ये असेल तर तुमची संपूर्ण टूर विनासायास पार पडेल.

पासपोर्टवर मी दोन पूर्ण लेख विस्ताराने लिहिलेलेच आहेत, त्यामुळे पासपोर्ट बद्दल इथे जास्त लिहीत नाही.

मँगो हॉलिडेजचा हेतू (Purpose) काय आहे ? बऱ्याचशा कंपन्या ह्या कमर्शिअल या सदराखाली मोडतात, ज्या फक्त पैसे कमवणे हा उद्देश समोर ठेवूनच काम करतात. पैसे कमवणे हा कुठल्याही उद्योगाचा अविभाज्य भाग असतोच. पैसे कमवावेच लागतात नाहीतर व्यवसायच बंद पडेल. नारायण मूर्तीसुध्दा पैसे कमवतात, परंतु ते कधीही आपल्या नीतिमूल्यांशी किंवा आदशांशी

'मँगो' स्पेशल

इटरनॅशनल आणि

.. काय काळजी घ्याल?

तडजोड करून व्यवसाय करणार नाहीत, ही आपल्या प्रत्येकालाच खात्री आहे.

आमच्या कंपनीचा पर्पज आहे... To make every travel a life time experience . thereby increasing the happiness quotient of society.

म्हणजे, आमच्याबरोबर येणाऱ्या प्रत्येक ग्राहकाला त्याच्या आयुष्यातल्या सगळ्यात उत्कृष्ट अनुभवांपैकी एक देऊन त्यांना खुष करणे आणि अशा पद्धतीने अनेक लोकांना आनंदी करून एक आनंदी आणि सुखी समाज बनण्यासाठी हातभार लावणे हा आमचा हेत आहे.

हॉटेल्सबद्दल काय सांगाल?

हॉटेल्स सगळेच देतात पण मला असं वाटतं की, हॉटेल हे फक्त रात्र काढण्याचं ठिकाण असू नये आणि म्हणूनच आम्ही काही हाँटेल्स अशी शोधून काढली की, जी नदीच्या काठावर किंवा एखाद्या सुंदर लेकवर किंवा एखाद्या डोंगराच्या कुशीत असतील. त्यामुळे हॉटेल हे फक्त रात्र काढण्याचं ठिकाण न राहता, तो एक अवर्णनीय असा अनुभव पण होऊ शकतो.

आम्ही जर्मनीतल्या अशाच एका नदीवरच्या हाँटेलात जेव्हा मुक्कामाला होतो. तेव्हा प्रसिद्ध कवी संदीप खरे म्हणाले होते की, 'बास, ही जागा एव्हढी अप्रतिम आहे, की मला आता तुम्ही इथेच सोडून दिलंत तरी चालेल.'

सर्व युरोपीयन हॉटेल्समध्ये टॉयलेट वापरून झाल्यावर पाण्याऐवजी पेपरचा वापर करतात. बहतेक हॉटेल्सच्या रूम्स खूपच छोट्या असतात. बऱ्याच वेळेला तर रूम्स एवढ्या छोट्या असतात की, तिथे बँग उघडायला पण जागा नसते. बहतेक हॉटेल्समध्ये एक छोटा फ्रिज असतो, त्याला मिनीबार म्हणतात. त्याच्यात कोक, वाईन, वेफर्स, शेंगदाणे, चॉकलेट्स ठेवलेली असतात, पण ती जर घेतली तर त्याचे पैसे भरावे लागतात. ती फ्री नसतात. TV वर जर ४० चॅनेल दाखवत असतील तर त्यातले दोन, तीन चॅनेल हे पेड असतात, म्हणजे ते चॅनेल जर पाहिले तर त्यांचे पैसे भरावे लागतात. आंघोळ करताना विशेष काळजी घ्यायची, पाणी

बाहेर जाऊ नये म्हणून पडदे नीट लावून मगच शॉवर सोडायचा. जर पाणी बाहेर आलं आणि

रूम मधलं कार्पेट जर भिजलं, तर त्याचे ५०० युरो आपल्यालाच भरावे लागतात. तसेच हाॅटेलचे काही नियमसुद्धा काटेकोरपणे पाळले जातात. जसे स्विमिंग पूलमध्ये उतरताना स्विमिंग कॉस्च्युम कम्पलसरी असते. पंजाबी ड्रेस घालून स्विमिंग पूलमध्ये बसायला परवानगी नसते. तसेच जेवायला खाली येताना नाईट गाऊन, हाऊस कोट, पायजमा, लुंगी किंवा रबराच्या चपला घालून जाऊ

माझ्या अनुभवाप्रमाणे हॉटेल सोडताना, कोणाचं तरी काहीतरी रहातच. नवऱ्याला

वाटतं बायकोने घेतलं असेल आणि बायकोला वाटत नवऱ्याने घेतलं असेल, परंतु ते हॉटेलमध्येच राहन जातं. त्यासाठी एक नियम मी असा पाळतो की, सर्व सामान घेऊन रूम सोडली की, परत एकदा आत जाऊन बाथरूम सकट सगळ, गरुडाच्या नजरेनी बधून घेतो. पलंगावरच्या चादरी, उशा सकट सगळं उचलून बघतो, सर्व खोलीवर एक नजर टाकतो. एखाद्या वेळी चार्जर वगैरे राहिला असेल तर लक्षात येते. त्यामुळे माझं कुठेच, काहीच विसरत नाही.

युरोपमध्ये पिण्याच्या पाण्याची सोय ही प्रत्येक हॉटेलची जबाबदारी असते. त्यामुळे हॉटेलच्या वॉश बेसीनला जे पाणी येतं, तेच पिण्यासाठी योग्य करून दिलेले असते. रोज सकाळी आपल्या पाण्याच्या बाटल्या तिथेच भरून घ्यायच्या. मिनरल वॉटरच्या बाटल्या घ्यायची गरज नसते.

युरोपमध्ये जेवणाची उत्तम सोय असते. तिथले जे भारतीय रेस्टॉरंट आहेत तिथेच आपली जास्त जेवणं होतात. प्रत्येक लंच किंवा डिनरमध्ये दोन भाज्या, डाळ, भात, दही, पापड, लोणचे, रोटी किंवा पुरी, सॅलड आणि एक स्वीट डिश असते. जेवण उत्तम प्रतीचे असते. त्याचबरोबर जिथे शक्य असेल तिथे आपण पाव भाजी, रगडा पॅटिस, भेळ, बर्गर, चाट, पिझ्झा, पास्ता आणि लोकल जेवण पण देतो. त्यामुळे आल्यानंतर कमीत कमी दोन किलो वजन तरी नक्की वाढतं. ब्रेकफास्टला मात्र पोहे, उपमा, इडली, वडा, डोसा, असं काहीही मिळत नाही. ब्रेकफास्टमध्ये रोज ब्रेड, बटर, जॅम, ज्युस, दुध, चहा, कॉफी, योगर्ट, सिरिअल्स, फळ व अंडी हेच असतं.

बऱ्याचशा हॉटेलमध्ये, म्हणजे साधारण दहा पैकी पाच हॉटेल्समध्ये चहाची केटल असते. तुम्ही डीप डीप चा चहा बनवून घेऊ शकता. परंतु दुपारचा चहा मात्र मिळेलच याची शाश्वती नसते. आणि जरी मिळाला तरी त्याची किंमत २.५० युरो म्हणजे आपले साधारण २१५ रुपये होतात. ज्यांना रोज सकाळी चहा लागतो, त्यांनी इथुनच चहाची केटल घेऊन जावी. तसेच आता गिरनार चहाचे रेडिमेड सॅशे मिळतात. फक्त ते गरम पाण्यात टाकले की चहा तयार.

बरोबर किती पैसे घ्यावेत?

तुमच्या सर्व जेवण, स्थलदर्शन, बस, हाँटेल, टिप्सचा खर्च आम्ही केलेला असतो त्यामुळे त्याच्यासाठी तुम्हाला कुठेही पैसे द्यावे लागत नाहीत. परंतु तुम्हाला कुठे आईसक्रीम खावंसं वाटलं, कुठे चहा प्यावासा वाटला, कुठे काही घ्यावसं वाटलं किंवा काही ठिकाणी टॉयलेटला पैसे लागतात, त्यासाठी व संकटकाळी जवळ असावेत म्हणून, दोघात मिळून जवळपास ५०० युरो तरी ठेवावेत. जर काही संकट नाही आलं, तर कदाचित ते सर्व पैसे तुम्ही परत पण घेऊन येऊ शकता.

युरोपमधल्या बऱ्याचशा हॉटेल्समध्ये स्पेशली स्वित्झलैंडमधल्या कुठल्याच हॉटेल्समध्ये, एअर कंडिशनिंग नसतं. कारण तिथे त्यांना इतकी

वर्ष तशी गरजच भासली नव्हती, परंतु आता

ग्लोबल वॉर्मिंगमुळे जुलै, ऑगस्टमध्ये तिथलं टेम्परेचर चक्क ३० डिग्री सेल्सिअसच्या पुढे जायला

लागलं आहे, आणि इतर देशांमध्ये जे एअर कंडिशनिंग असतं तेसुद्धा आपल्यासारखं कडक नसतं. अगदी हलकी गारसर हवा असते. इटली सारख्या देशामध्ये, मे ते ऑगस्टमध्ये गरम असतं, परंत् तिथल्या नियमाप्रमाणे एअर कंडिशनिंग काही विशिष्ट कालावधीतच सुरू करता येतात. बऱ्याचशा हॉटेलमध्ये रात्री खिडकी उघडी ठेवून झोपण्याशिवाय पर्यायच नसतो. मला आठवतंय ९०च्या दशकात एकदा टेम्परेचर ३०

डिग्री सेल्सिअस गेले होते, तेव्हा Heat Wave आली म्हणून, जाहीर केलं होतं आणि त्या Heat Wave मध्ये त्यावेळी दहा हजार लोकांचा मृत्यू झाला होता. तेव्हापर्यंत एअर कंडिशनिंग तर लांबच, पण साधे फॅनसुद्धा कोणाकडे नसायचे. लंडनच्या बसेसना पण एअर कंडिशनिंग नसायचं.

आज इथेच थांबतो. परत भेटूया पुढच्या रविवारी, याच ठिकाणी.

क्रमश:

Europe America South Africa Dubai Rajasthan Kerala

Australia & New Zealand South East Asia Japan Madhya Pradesh | Himachal

milind@mangoholidays.in

www.mangoholidays.in

डोमेस्टिक ट्रर्स • पुणे : (020) 2544 4415/16/17/18 मो. : 83800 39505/83800 39499 • दादर : (022) 2433 5500/11/22/33 • ठाणे : (022) 2545 0017/18 • नागपुर : (0712) 2244557/8/9 मो. : 93715 60725 • साप्ताहिक सुट्टी : रविवार •